

Til § 2.

2) I Stedet for „et Hundrede“ sættes „to Hundrede og femti.“, og Resten af Paragraffen udgaar.

Til § 3.

3) a. „som Deltager i Kampen for Fædrelandet 1848—50“ udgaar.

b. I Stedet for „Begæring“ sættes „Anmeldelse“.

Til § 4.

4) a. I Stedet for „Begæringen“ sættes „Anmeldelsen“ saavel i 1ste som 2det Stykke.

b. I 1ste Stykke udgaar: „om han er dansk Undersaat.“.

5) I Titlen ændres „Deltagerne“ til „de“, og efter „1848—50“ sættes: „saarede eller kvæstede.“

Af J. C. Christensen:

Til § 2.

Af Paragraffen udgaa Ordene: „saadanne, som foruden at opfylde Betingelserne i § 1 tillige ere“ samt „og bosatte her i Landet“.

Lovforslagets Paragraffer med de dertil stillede Ændringsforslag sættes til Forhandling under et.

Wagner: Man fornærmer vel næppe de ærede Forslagsstillere, naar man betegner det Forslag, der foreligger her til 2den Behandling, som et Hastværksarbejde. Deri ligger jo ikke nogen som helst Bebrejdelse. Det er ganske naturligt, at det er blevet et Hastværksarbejde, da dets Udviklingshistorie er ganske ejendommelig, idet det er blevet til med en usædvanlig kort Frist. Der har ogsaa været et overmaade stærkt Hastværk ved Affattelsen af Ændringsforslagene, og det har ført til, at der i de Ændringsforslag, som jeg har til ladt mig at fremsætte sammen med 3 andre Medlemmer, har indsneget sig et Par Smaafejl, idet § 4 skulde være § 3 og der i det lille Ændringsforslag Nr. 4 a. skulde sættes „saavel i 2det som i 3dje Stykke“, i Stedet for, som der staar, „saavel i 1ste som i 2det Stykke“. Jeg antager imidler-

tid ikke, at disse Fejl ere af en saadan Betydning, at de i nogen Maade have vanskeliggjort Forstaaelsen af, hvad vi ville have frem. Jeg sagde, at denne Sags Udviklingshistorie er ganske ejendommelig; det vil vist heller ingen kunne benægte. Den gamle latinske Digter, Horats, skyldte vi en Vending, som overmaade hyppig bruges ogsaa i vore Dage. Den lyder saaledes: Bjærgene ere i Barnsnød, de føde en latterlig Mus. Man er her i et ganske omvendt Tilfælde; der forelaa en Mus, som for Resten slet ikke var latterlig, men en rigtig pæn lille Mus: det var et Forslag om at give en beskednen Bevilling paa 4,000 Kr. dels til Afholdelse af nogle Festligheder rundt ved Provinsgarnisonerne, hvor Mandskabet skulde være med, og dels som Hjælp til Officersforeningen, for at den kunde indbyde nogle svenske og norske frivillige som Gæster. Dette Forslag fandt ikke Naade, det døde, men det affødte ikke destomindre et ganske overordentlig stort Forslag, saa at man vel her kan sige, at det er ikke Bjærgene, som have været i Barnsnød og født en latterlig Mus, men det er en lille Mus, som har født en Elefant, et vistnok temmelig sjældent og enestaaende Tilfælde. Med den korte Frist, der har været os tilstaaet, har det ikke været muligt at gaa Forslaget igennem i Detaillerne; der er mangfoldige Ting, som i alt Fald flere af os mene ere urigtige, men som vi ikke have villet røre ved; jeg skal f. Eks. nævne de i Gaar af det ærede Medlem for Aalborg fremdragne Mangler ved Forslaget. Det har hovedsagelig været os om at gøre at fastslaa i Princippet, hvad vi mente, der var godt og anbefalelsesværdigt ved Forslaget, og hvad vi ikke kunde tiltræde, fremfor at udarbejde et saadant Forslag i alle dets Detailler. Bliver man i øvrigt enig saavel med Regeringen som med Tinget her ovenover, vil der vel nok trods den fremrykkede Tid alligevel blive Lejlighed til at rette disse forskellige Mangler.

Af vore Forslag maa det ene nærmest betragtes som en Redaktionsændring, nemlig det, som gaar ud paa at erstatte Ordet „Begæringen“ med „Anmeldelsen“. Det forekommer os, at Udtrykket „Begæring“ ikke passer godt, hvor der er Tale om Modtagelsen af en Gave, hvorimod „Anmeldelse“ vel uden Anstød kan bruges, thi det er ganske naturligt, at man, naar man ikke kender Adressen paa en Mand, hvem man ønsker at give en Gave, offentlig stiller en Opfordring til ham om at melde sig, at han derefter melder sig; en saadan An-